wirtet, gestärkt. **सम्** wetzen, schärfen, erregen; *p.p.* **संशित** gewetzt, scharf, bereit, gerüstet, entschlossen zu (*Loc.*).

1. **शंक** *m.* Kraft, Hilfe.

2. **शंक** kräftig, hilfreich; *m.* Helfer.

3. **शाक** *m.* Kraut, Gemüse.

4. **शाक** zu den Çaka gehörig; *m. n.* Çaka-Jahr (*von 78 n. Chr.*), Ära *überh.*

शाककाल *m.* die Çaka-Ära (*s. vor.*).

शाकटायन *m. patron. N. eines Grammatikers.*

शाकपूणि *m. desgl.*

शाकल zu den Çâkala gehörend. *m. Pl.* die Anhänger Çâkalya's. *n.* das Lehrbuch dess.

शाकल्य *m. N. eines alten Lehrers.*

शाकवाट *m.*, **°वाटिका** *f.* Gemüsegarten.

शाकिन् *u.* **शाकिनं** stark, hilfreich.

शाकुन, *f.* **ई** Vogel-; *m.* Vogelsteller.

शाकुनि *u.* **°क** *m.* = *vor. m.*

शाकुनिकलुब्धक *m. dass.**

शाकुन्तल *n.* das Drama *o.* die Erzählung von der Çakuntalâ.

शाक्त *m.* Lehrer; Verehrer der Çakti (Çiva's).

शाक्तीक *m.* Lanzenträger.

शाक्मन् *n.* Hilfe.

शाक्य *m. N. eines Kriegergeschlechts*, *auch* = *folg.*

शाक्यमुनि *m.* der Muni der Çâkya, *d. i.* Buddha.

शाक्र, *f.* **ई** Indra gehörig, Indra's.

शाक्वर, *f.* **ई** stark; *m.* Stier.

शाखा *f.* (*adj.* —° *f.* **आ** *u.* **ई**) Ast, Zweig (*übertr. auch* Hand *u.* Fuſs); Abart, Unterabteilung, Branche, Fach, vedische Schule.

शाखाङ्ग *n.* Glied des Körpers.

शाखाबाङ्ग *m.* Arm- (ähnlicher) Zweig.

शाखाभेद *m. Pl.* Arten und Unterarten.

शाखामय (*f.* **ई***) aus Zweigen bestehend.

शाखामृग *m.* Affe (*eig.* Asttier).

शाखिन् geästet; verzweigt, *auch übertr.* in Schulen zerfallend; *m.* Baum.

शाखीय zur Schule des (—°) gehörig.

शाङ्खायन *m. patron. N. eines alten Lehrers*; *Adj.* (*f.* **ई**) zu Ç. gehörig; *m. Pl.* seine Anhänger.

शाङ्खिक *m.* Muschelbläser.

शाङ्ख्य aus Muscheln gemacht.

शाचि *m. Pl.* Graupe, Grütze.

शाचिगु *u.* **°पूजन** *m. Bein. Indra's.*

शाट *m.*, **ई** *f.* Tuch, Binde.

शाटक *m. n. dass.*

शाट्यायन *m. patron. N. eines alten Lehrers*; *Pl.* die Anhänger des Ç.

शाठ्य *n.* Falschheit, Hinterlist.

शाठ्यवन्त् falsch, hinterlistig.

1. **शाण**, *f.* **ई** hänfen; *m. f.* hänfenes Gewand.

2. **शाण** *m.*, **आ** *f.* Schleif- *o.* Probierstein.

3. **शाण** *m.*, **आ** *f.* ein best. Gewicht.

शाणोपल *m.* Schleifstein.

शाण्ड *m. Mannsname.*

शाण्डिल von Çâṇḍilya stammend; *m.* die Nachkommen dess.

शाण्डिल्य *m. patron. N. versch. Lehrer*; *Adj.* = *vor. Adj.*

1. **शात** *s.* **शा**.

2. **शात** *m.* Ausfall (*der Haare u. s. w.*).

शातकुम्भ *n.* Gold (*eig.* vom Flusse Çatakumbhâ kommend); *Adj.* golden.

शातकुम्भमय (*f.* **ई**) *u.* **°कुम्भीय** golden.

शातकौम्भ (*f.* **ई**) *u.* **°कौम्भमय** *dass.*

शातन, *f.* **ई** abschlagend, fällend, vernichtend; *n.* das Abschlagen u. s. w.

शातह्रद vom Blitz kommend, Blitz-.

शातिन् (—°) abhauend.

शातोदर, *f.* **ई** von schmächtigem Leibe.

शात्रव feindlich (*auch* **°वीय**); *m.* Feind.

शाद *m.* Abfall (—°); Gras. *f.* **शादा** Ziegel.

शादन *n.* das Ausfallen.

शाद्वल begrast, belaubt; *n.* Grasplatz, Rasen.

शाद्वलवन्त् *u.* **°लिन्** = *vor. Adj.*

शानच् das Participialsuffix **आन** (*g.*).

शानन् das Participialsuffix **आन** mit dem Ton auf der Wurzel (*g.*).

शान्त (*s.* 2. **शम्**) *m. Mannsn.*; *f.* **आ** *Frauenname*; *n.* Gemütsruhe.

शान्ततम *Superl. zu* **शान्त** (*s.* **शम्**).